

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci žalobce **G. I. CZ, spol. s r.o.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Všečekou, advokátem se sídlem Orlická 163, Hradec Králové, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Brno**, se sídlem Koliště 21, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2001, č. j. 7096/2001-01-0101, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2004, č. j. 29 Ca 24/2002-31,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včasnou kasační stížností se stěžovatel (dále pouze „žalobce“) domáhal zrušení shora uvedeného pravomocného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Celního ředitelství Brno ze dne 20. 11. 2001, č. j. 7096/2001-01-0101. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu Brno I ze dne 22. 6. 2001, č. j. PV/1009999/2001, kterým bylo žalobci uloženo uhradit penále za pozdní úhradu celního dluhu ve výši 47 896 Kč.

V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že nepostačuje samotné tvrzení žalobce, že rozhodnutí o celním dluhu, z něhož rozhodnutí o stanovení penále vychází, je napadeno

žalobou. Samotné rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit celní dluh bylo již přezkoumáno soudem, Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 14. 10. 2003, č. j. 29 Ca 217/2001-39, zamítl žalobu směřující do tohoto rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaného obsahuje jak skutkové tak právní důvody, které vedly k jeho vydání a reaguje rovněž na všechny odvolací námítky, žalobcem v celním řízení vznesené.

Žalobce napadl rozsudek soudu kasační stížností, opírající se o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a, b), d) s. ř. s. a domáhal se jeho zrušení. K výzvě soudu žalobce doplnil kasační stížnost. Poukázal na to, že kasační stížnost doplňuje tímto podáním k rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Ca 24/2002 a navrhuje, aby věc byla spojena ke společnému projednání s kasační stížností podanou proti rozsudku ve věci sp. zn. 29 Ca 217/2001.

V důvodech kasační stížnosti brojil proti rozhodnutí, kterým mu byl celní dluh vyměřen, ač označil jako předmět kasační stížnosti rozsudek ve věci sp. zn. 29 Ca 24/2002, kterým soud přezkoumával rozhodnutí žalovaného o stanovení penále. Uvedl, že soud nesprávně uzavřel, že provedení dalších důkazů, vztahujících se k oznámení stěžovatele o krádeži osobního vozidla, nemůže samo o sobě zakládat nezákonnost napadených rozhodnutí. Výsledkem trestního řízení bylo sice odložení věci, což však neznamená neexistenci pachatele. Povinnost uhradit celní dluh vyplývá z § 241 odst. 1 písm. b) zákona č. 13/1993 a to proto, že odcizením zboží došlo k porušení podmínek režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla. Správní orgány ani soud se tak nevypořádaly s okamžikem vzniku celního dluhu. Rozhodnutí o vzniku celního dluhu je podstatným pro rozhodnutí o penále. Dluh žalobce trval od 16. 5. 2001 (od právní moci prvostupňového rozhodnutí o vyměření celního dluhu) do dne skutečné úhrady, tedy dne 20. 6. 2001, a nelze jej činit odpovědným za jiné období. Proto navrhuje, aby byl rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Ca 24/2002-31 zrušen.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že námítky žalobce, které uvedl v kasační stížnosti směřují téměř výhradně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 29 Ca 217/2001. Kasační důvody spočívají v nepochopení procesní situace. Námítky tvrdící nezkoumání trestní věci, jakož i vztahující se k pachateli krádeže vozidla se zřejmě týkají platebního výměru č. 36/2000/V a rovněž tedy rozsudku ve věci sp. zn. 29 Ca 217/2001. Rozsudku krajského soudu ve věci sp. zn. 29 Ca 24/2002 se týká pouze tvrzení stěžovatele, že penále bylo možné účtovat až ode dne 16. 5. 2001. Celní úřad Brno I. však vydal dne 19. 10. 2000 rozhodnutí, platební výměr č. 36/2000/V č. j. 5415/1-0172/99, kterým uložil stěžovateli povinnost uhradit celní dluh ve výši 211 929 Kč ve lhůtě do deseti dnů ode dne doručení výměru. Tato lhůta marně uplynula dne 6. 11. 2000. Stěžovatel byl poučen, že rozhodnutí nemá odkladný účinek. Celní dluh byl uhrazen až dne 20. 6. 2001, proto vydal celní úřad dne 22. 6. 2001 platební výměr na penále. Daňový dlužník je v prodlení, nezaplatí-li dlužnou částku daně nejpozději v poslední den její splatnosti. Protože byl žalobce v prodlení s úhradou daně, bylo mu z moci úřední vyměřeno penále a to za dobu od 7. 11. 2000 do 20. 6. 2001. Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

V daném případě učinil žalobce předmětem soudního přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o výši stanoveného penále z nedoplatku na clu.

Podle § 63 odst. 1 daňového řádu je daňový dlužník v prodlení, nezaplatí-li splatnou částku daně nejpozději v den její splatnosti. Podle odst. 2 téhož ustanovení se penále počítá za každý den prodlení počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně, a to ode dne původního dne splatnosti. Daňový dlužník je povinen zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z nedoplatku daně. Penále stanovené podle tohoto ustanovení se uplatní nejdéle za 500 dnů prodlení; za každý další den prodlení se uplatní penále ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné v první den kalendářního čtvrtletí.

Žalovaný, přezkoumává-li rozhodnutí, kterým bylo stanoveno penále, zjišťuje, zda existuje rozhodnutí, kterým byla povinnost hradit celní dluh subjektu řádně sdělena, zda skutečně nebyla platební povinnost splněna ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí a zda je penále počítáno za každý den prodlení počínaje dnem splatnosti cla a konče jeho platbou. Pokud byly splněny tyto podmínky, pak již zkoumá jen to, zda bylo penále stanovené nejdéle za 500 dnů prodlení, neboť poté se již uplatní penále ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné v první den kalendářního čtvrtletí.

Tímto rozsahem přezkoumání je vázán rovněž soud, při zachování zásady dispoziční. V žalobě namítal žalobce, že není jistý výsledek řízení soudu o výši celního dluhu, jež je vedeno pod sp. zn. 29 Ca 217/2001; rozhodnutí v této věci vydané je rozhodnutím, z něhož se při stanovení penále vychází. K této žalobní námitce krajský soud uvedl, že rozsudek sp. zn. 29 Ca 217/2001 již nabyl právní moci a byla jím zamítnuta žalobcova žaloba. Jestliže takovým návrhem žalobce omezil rozsah přezkoumání soudem, ten nemohl jinak, vzhledem k dispoziční zásadě, než rozhodnutí přezkoumat jen z tohoto pohledu. Ostatní námitky v žalobě uvedené, jakož i uvedené v kasační stížnosti jsou nerelevantní, nevztahují se k rozhodnutí o sdělení penále (podle § 63 daňového řádu), a proto je krajský soud nemohl samostatně přezkoumávat a rovněž Nejvyšší správní soud k nim nemohl přihlídnout.

Pokud žalovaný zpochybňuje dobu, po kterou mu bylo penále počítáno, činí tak rovněž nad rámec přípustnosti, neboť takovou námitku v žalobě nevnesl, ač tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Z výše uvedených důvodů nepřisvědčil Nejvyšší správní soud námitce žalobce a kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nedosáhl v řízení procesního úspěchu, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 120, § 60 odst. 1 s. ř. s.), žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. května 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu